

SVOBODNA SLOVENIJA

AÑO XXXIII (27).

No. (št. 41)

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

10. oktobra 1974

Štirje svetovi

V hitro se spreminjajočem gospodarsko-političnem razvoju modernega sveta se prav tako hitro spreminjajo gospodarsko-politični pojmi, na katere je bil še pred kratkim razdeljen svet: na prvi, na drugi in na tretji svet.

Dasi je bila ustvaritev tkim. tretjega sveta predvsem ideološko-političnega značaja, čigar izvor je iskati v perverzности dialektike marksističnih ideologov v Kremlju in Pekingu, da bi ta služil njim za ekspanzijo komunizma, se je medtem spremenil v skoro izključno ekonomsko opredelitev gotove skupine držav.

Tako je bil pojmovani svet razdeljen na: prvi svet, ki so ga tvorile svobodne industrijske države ZDA s Kanado, Zahodna Evropa in Japonska; drugi svet: komunistični ZSSR in Kitajska, vsaka s svojimi sateliti; tretji svet: nerazvite države na latinskem delu ameriške celine, Afrika in Azija. Avstralija in Nova Zelandija sta ostali kakor pozabljeni, zaradi njune oddaljenosti ob obeh kontinentalnih masivov našega planeta.

Pojem prvega sveta industrijskih držav bi bil še nekoliko sprejemljiv, ker so si po svojih gospodarskih in političnih ter kulturnih strukturah več ali manj podobne: politična demokracija in gospodarski, že močno podružbljen kapitalizem.

Drugi svet komunističnega bloka, med njimi Jugoslavije, je ideološko in gospodarsko enoličen: politična diktatura ene same stranke in državni kapitalizem.

Tretji svet nerazvitih držav pa je politično, gospodarsko, kulturno in versko tako deljen v sebi, da kot dejansko ne obstaja in je le umetno vzdrževan pojem.

Gospodarske strukture latinsko-ameriških držav so bile in so večinoma še v razvoju iz kapitalizma prejšnjega stoletja v moderne gospodarske strukture. Politične strukture so vseh barv, od diktatur do demokracij in vse v vsestranskem iskanju novih smeri.

Afriška politična, verska in kulturna tradicija je povsem različna od latinsko-ameriške, prav tako gospodarska. Iz kolonialne mentalitete dolgih stoletij afriške države šele iščejo svoje mesto v novem svetu po drugi svetovni vojni.

Isto velja za azijske države, ki so prav tako po svoji politični, verski in kulturni tradiciji različne od obeh, afriškega in latinsko-ameriškega kontinenta.

V tem tkim. tretjem svetu pa se je medtem razvil položaj, da se je v sebi še bolj razcepil in smo priče nastanku še četrtega sveta.

Venezuela, Brazil in Argentina v latinski Ameriki, Južna Afrika v Afriki ter Avstralija in Nova Zelandija tvorijo že skupino držav, ki se po svojih političnih in gospodarskih strukturah vedno hitreje približujejo prvemu svetu industrijskih držav.

Na afro-azijski celine so arabske petrolejske države zaradi svojega petrolejskega bogastva izstopile iz območja tretjega sveta in po svoji gospodarski moči tudi prehajajo v prvi svet.

Iz tretjega sveta, kar ga gospodarsko še ostaja, pa je razvoj izločil najrevnejše države na svetu. Indija, Bangladeš, področje Indokine in afriške države na saharskem področju so se spremenile v tkim. četrti svet.

Tu se sedaj pojavlja resen problem omenjenih svetov, kateri od njih je dolžan pomagati komu.

Dasi je prvo načelo slahernega gospodarstva lastna blaginja — v tem se ne razlikujeta komunistični državni kapitalizem in svobodno zasebno gospodarstvo — pa je načelo socialne pomoči (iz katerih koli razlogov) v svobodnem svetu zaradi dvatisočletnega vplivanja krščanstva na mentaliteto prebivalstva vsaj podzavestno sprejeto in smo tako priče velikim gospodarskim in finančnim dajatvam zahodnih industrijskih držav tretjemu svetu.

Pod vplivom Moskve in Pekinga se je tretjemu svetu dolgo zdelo samo po

TITO MED PEKINGOM IN MOSKVO

O procesu proti stalinistom-kominformistom v Jugoslaviji smo že poročali. Od 32 obtožencev jih je bilo 29 obsojenih na zaporno kazen od 2 do 14 let, 3 pa na eno leto zapora. Kazni niso tako „eksemplarične“, kakor je napovedal Tito v svojem govoru na Jesenicah. Proces sam pa ima precej komplicirano ozadje in je nanj vplival odnos Jugoslavije do Moskve, Romunije in Kitajske. Na osnovi podatkov opazovalcev v Beogradu in komentatorjev raznih listov bi bila slika sledeča:

Značilno v vsej tej aferi je to, da je jugoslovska policija vedela za gibanje kominformcev že pred osmimi meseci. Varnostni organi so ji namreč prišli na sled meseca januarja. Vendar so držali to v strogi tajnosti. Zato so bili nekako nerazumljivi govori hrvaških vodilnih komunistov v Zagrebu februarja, zlasti pa Dolančev govor v Kragujevcu, kjer so bili naštet med sovražniki Jugoslavije tudi stalinisti in kominformci. Javnost tedaj ni vedela za kaj gre. Marca meseca pa je policija našla v Zagrebu v ponesrečenem vagonu, v katerem se je vozil uradnik sovjetskega poslanstva v Beogradu, protititovski propagandni material sovjetskega izvora.

Kongres „zarotnikov“ je bil že aprila na domu črnogorskega novinarja Momčila Jukića. Titovski varnostni organi so že tedaj začeli z aretacijami in so z njimi nadaljevali tudi v maju. Vse to pa so držali v tajnosti, da ne bi padla senca na kongres Zveze komunistov, ki je bil v Beogradu od 21. do 29. maja in kjer naj bi bila zlasti poudarjena enotnost jugoslovskih komunistov in pokazano navdušenje za tovariša Tita.

Vzporedno s tem pa so bila med Titom in Brežnjevom trenja glede sklicanja konference vseh evropskih komunističnih strank, katere naj bi se udeležila tudi delegacija Zveze komunistov Jugoslavije. Brežnjevi je namreč trdovratno vztrajal na sklicanju te konference, na kateri je hotel doseči obsodbo kitajske komunistične partije in izolirati romunsko partijo, ki jo vodi Ceausescu, o katerem je znano, da noče vedno plesati, tako kakor gode Brežnjevi. Tito je svoje nesoglasje z načrtom Brežnjeva o načrtu evropske konference pokazal s tem, da je julija šel v Bukarešto in obiskal Ceausesca. Ta dva sta tedaj postavila načelo, da se na nobeni konferenci komunistov ne sme kritizirati ali sovražno govoriti o kaki komunistični stranki, ki ne bi bila navzoča. To zblížanje in stališče vodij jugoslovske in romunske partije ni šlo v račun Brežnjevu, ki je imel v načrtu, da bi šle po evropski konferenci, ki naj bi bila izvedena po njegovem receptu, prišlo do svetovne konference komunistične partije.

Pri takem stanju je Kardelj nenedoma 1. septembra odšel v Moskvo. Brežnjevu je očital, da so glavni konspiratorji zarote v Črni Gori v Sovjetski zvezi in je zahteval njihovo izročitev. Med temi konspiratorji je bil mišljen predvsem Mileta Perović, ki živi kot emigrant v Kiewu in bivši jugoslovski general Djurić, ki je tudi postal

sebi umevno, da morajo industrijske države njemu avtomatično priskočiti na pomoč v kateri koli gospodarski zadregi. Prav tako pod vplivom Moskve in Pekinga pa tretji svet od komunističnih držav ne pričakuje in ne zahteva pomoči, a bi, prav tako pod njunim vplivom, industrijske države, od katerih dobiva pomoč, le-te najraje v žlici vode utopili.

Tak je bil položaj še prav pred kratkim, konec lanskega leta, ko se je iznenada spremenil.

Ko so arabske države skoro štirikrat dvignile ceno svojemu petroleju, je tretji svet ploskal, češ, sedaj prihaja industrijskim državam zaslužena kazen; tretji svet bo zagospodaril. Arabci bodo tretjemu svetu prodajali petrolej po stari ceni, industrijskim državam pa ceno navili, kakor zaslužijo.

Toda arabski šejki so se oprijeli zgoraj omenjenega načela gospodarstva: lastne blaginje, svoje tovariše iz tretje-

sovjetski državljan in je sedaj oficir v sovjetski vojski. Poleg tega je Kardelj predlagal vzajemno pogodbo med Sovjetsko zvezo in Jugoslavijo glede nadzorstva subverzivnih elementov; pogodbe je Jugoslavija sklenila z Zahodno Nemčijo, Avstrijo in Švedsko. Brežnjevi pa je izročitev odločno odklonil, češ, da gre za sovjetske državljane in je zahteval, da Sovjetska zveza z zaroto v Črni gori nima nič opraviti. Odklonil je tudi predlagano vzajemno pogodbo glede subverzivnih elementov.

Po povratku Kardelja je 9. septembra sledil znani Titov govor na Jesenicah, kjer je javnost obvestil o črnogorskih zarotnikih, ki naj bi ustanovili vzporedno komunistično stranko v Jugoslaviji in je zahteval najstrožje kazni.

Titovi partijski krogi pa so začeli obtoževati sovjetsko, češkoslovaško in madžarsko partijo, da so podpirale akcije zarotnikov v Črni gori in da je bila pri tem udeležena zlasti sovjetska tajna policija KGB.

Prav na dan Titovega govora na Jesenicah pa je odpotovala v Peking delegacija jugoslovskega parlamenta pod vodstvom podpredsednika parlamenta znanega partizanskega vodje iz doba revolucije, Peka Dapčevića. Delegacija je bila v Pekingu sprejeta demonstrativno slovesno od najvišjih osebnosti in so sprejemu dale poudarek razne slovesnosti v čast Dapčeviću. Med drugim je njemu na čast priredila manevre elitna divizija kitajske vojske. Beograjski časopisi so istočasno objavljali, da so ob obisku Dapčevića kitajski vodilni krogi obsodili vsak „hegemonizem“ in da je Kitajska pripravljena Jugoslaviji vedno pomagati v služaj vmešavanja drugih v njene notranje zadeve, ali v boju proti konspiraciji.

Moskovsko časopisje na obtožbe Jugoslavije, da je sovjetska tajna policija udeležena pri „kominformistični“ zaroti v Jugoslaviji sploh ni reagirala. Nasprotno, moskovska „Krasnaja zvezda“ je v drugi polovici septembra izčrpano poročala o prijateljskem obisku šefa sovjetskega generalštaba Kulikova v Jugoslaviji, ki je obenem prvi namestnik obrambnega ministra. V Jugoslavijo je bil povabljen od generala Potočarja. Prirejali so mu slavnostne sprejeme, bilo je veliko napitnic, poudarjanja o sodelovanju in nadaljnjem utrjevanju sovjetsko-jugoslovskega prijateljstva.

25. septembra pa se je nenadoma pojavil v Beogradu tajnik centralnega komiteja romunske komunistične partije Stevan Andrei, ki je prinesel Titu osebno pismo Ceausesca. Prej pa je romunsko časopisje obširno pisalo o obsodbi „kominformističnih zarotnikov“ v Peči in Titogradu.

Ker je jugoslovska partija obdoločila Sovjetsko zvezo, Češkoslovaško in Madžarsko sodelovanja pri zaroti stalinistov, krožijo v zadnjem času vesti, da so bili odpoklicani od svojih vlad madžarski poslanik v Beogradu Thoth, češkoslovaški Nalepka in sovjetski Sewian. Ali bodo ti odpoklicani položaj kaj razčistili ali ne, bo pokazala bodočnost.

ga sveta pa so po tem načelu uvrstili kar med industrijske države. Petrolejsko ceno so nastavili vsem enako.

Industrijske države so udarec močno začutile, a ga zaradi svoje močne gospodarske strukture prenašajo lažje, kakor države tretjega sveta. Tem se ma jejo ekonomije.

Najhuje pa je prizadet četrti svet, ki enostavno nima izhoda. Vedno glasnejše so napovedi poginotja milijonov ljudi v državah četrtega sveta — če re bo pomoči.

Odgovoriti je treba na vprašanje: kdo in od kod naj pomaga, toda take, da bo odgovor pravičen in pravičen.

Prepad med industrijskimi državami na eni in tretjim ter četrtim svetom na drugi strani bo nujno treba premostiti. Za ta most bodo morali biti na razpolago tudi in predvsem alabski petrodolarji, ki so jih doslej arabski šejki v milijardah grmadili po zahodnoevropskih in severnoameriških bankah.

La campaña marxista contra Chile

La campaña marxista contra Chile es tal virulencia que produjo vivos incidentes durante la 59 sesión de la Conferencia Internacional del Trabajo, en Ginebra.

Numerosas delegaciones quisieron negar toda representatividad a los sindicalistas chilenos e impedirles participar a esta reunión de la O. I. T. (Organización Internacional del Trabajo). Su oposición fue tan viva porque trataban a todo precio de impedir la expresión de una verdad que quieren negar: que auténticos sindicalistas democráticos se han opuesto y se oponen al marxismo. Pero la delegación era irrefutable. Cada uno de los delegatos representaba a fuertes sindicatos chilenos desde hace mucho tiempo, por lo general afiliados a la O. R. I. T., habiendo sido designados o vueltos a designar durante el régimen de Allende. Además, ninguno mantenía lazos con los militares e incluso algunos de ellos pertenecieron a partidos de la ex Unidad Popular. Sus requisitorias contra el régimen de Allende — que ya habían lanzado todos los sindicalistas libres en los tiempos de la Unidad Popular — alcanzaron pues mayor peso. Por eso se quería ahogar su voz.

Zakaj za komunizem?

Ali je mogoče, da bi kak katoliški duhovnik ali celo škof simpatiziral s komunizmom in ga odobral? Ne samo, da je mogoče, marveč se dejansko dogaja in časopisi o takih izjemah na široko poročajo.

Zanimivo je razmišljati o tem pojavu in iskati vzroke. Sv. Cerkev je komunizem vendar obsodila in okrožnica papeža Pija XI. o brezbožnem komunizmu je še vedno v veljavi. Kako da se najdejo duhovniki in celo kakšen škof, ki učijo nasprotno kot Cerkev?

Tu ne mislim na razna diplomatska zblížanja Vatikanu s komunističnimi režimi, ki nauka sv. Cerkev o komunizmu prav nič ne spreminjajo, marveč na resnično priznavanje komunističnih idej. Kako pride do tega, da jim kak duhovnik in celo škof verjame in jih zagovarja?

Nepoznanje cerkvenega socialnega nauka

1. Prvi vzrok bo v dejstvu, da mnogi duhovniki danes cerkvenega nauka, zlasti socialnega, ne poznajo dovolj. V nekaterih semeniških je bolj v modi šport kot cerkvene vede, zato je bogoslovno znanje premnogih duhovnikov kar plitvo. To tudi zato, ker mnogokje rajši berejo Kuehnga in druge take oporekvalce kot sv. Tomaža in Alberta velikega.

2. Ni je zmote, ki ne bi vsebovala vsaj nekaj resnice. Treba je le znati tisti drobce resnice spretno napihnuti, ga postaviti v izložbo in primerno osvetliti, pa se bodo lahkoverni kalini dali loviti.

Sv. Cerkev je objavila krasne socialne smernice v okrožnicah *Rerum novarum*, *Quadragesimo anno* in drugih, pa le počasi prodirajo v dejanja. Med tem je pa komunizem nekatere izmed njih prevzel kot svoje, jih začel propagirati in nekateri katoličani se navdušujejo za njega, namesto da bi se prizadevali, da bi se cerkveni nauk, katerega del so, upošteval in izvajal.

Privlačna gesla

Če pridete kdaj v New York, stopite v park pri palači Združenih narodov. Tam boste videli doli ob reki bronast spomenik, ki predstavlja krepkega moža, kako zviža velik meč in ga kuje. Pod njim je napis: „They shall beat their swords into plowshares.“ (Prekovali bodo svoje meče v lemeže). Spomenik je dar Sovjetske zveze in je to tudi vidno napisano na njem.

Misel, da je treba meče, ki nas spominjajo na vojske, prekovati v lemeže in pluge, da z njimi preorjemo zemljo in jo naredimo rodovitno, je vsakomur simpatična in jo pozdravlja. Ker je Sovjetska zveza voditeljica komunizma, večina ljudi, ki ta spomenik vidijo, misli, da je tisto o prekovanju mečev v lemeže komunistično geslo, in komunizem se jim prikupi, ko vendar dela za mir in proti vojski.

Na ročaju meča je križ kar močno poudarjen in dela vtis, kot da sta meč in križ eno.

Pred vhomom v palačo Združenih narodov je z velikimi črkami v marmor vdolben napis, ki isto misel ponavlja: „Prekovali bodo svoje meče v lemeže, svoje sulice v vinjake. Ne vzdigne več narod zoper narod meča, ne bodo se več učili vojskovanja.“ Nič ne piše, čigave so te besede, ker pa je prvi stavek isti kot na ruskem spomeniku, je naravno, da obiskovalec sklepa, da so komunistični nauk.

Dejansko so pa vzete iz svetega pisma in sicer iz prerokovanja preroka Izaija o mesijanskem kraljestvu resnice in miru v drugem poglavju Izaijeve knjige.

Koliko obiskovalcev, ki ta napis berejo, pa to ve? Drzmem se trditi, da niti en odstotek ne. V večini te vrstice porajajo ali povečujejo simpatije do komunizma.

Enako se godi z duhovniki in celo škofom, ki se navdušujejo za komunizem zaradi kakšnega lepega gesla, ki ga pri njem najdejo, ki pa je krščanskega izvora.

Želja uveljaviti se

3. Dodajmo še nagon, ki je v vsakem izmed nas, da se radi pokažemo v javnosti, da radi slišimo, če ljudje o nas govorijo ali pišejo. Če hočemo pasti v oči in obrniti pozornost družbenih občil na sebe, moramo pa biti drugačni, kot so drugi okrog nas. Na tisoče jezuitov v Združenih državah zvesto služijo Cerkvi, pa o njih nič ne beremo in ne slišimo, Father Joseph O'Rourke je na stopnicah cerkve Brezmadežnega spočetja v Marlboru pri Bostonu krstil sina znane agitatorice za splav Carrol Morreale, ki ji je krajevni župnik krst odrekel, pa so nam vse televizije in vsi časopisi servizirali slike tega krsta. Tako tudi kakšnega duhovnika in celo škofa želja, da bi postal znan in bi se njegovo ime imevalo, zanese, da zavzame napram komunizmu drugačno stališče, kot ga uči splošna Cerkev.

Če kdaj slišimo ali beremo, da je kakšen duhovnik ali celo škof šel le preveč na levo, pogledimo in vedno bomo našli, da je v ozadju kateri omenjenih vzrokov.

Rev. dr. Fr. Blatnik, SDB.

Bronast spomenik v parku pri palači Združenih Narodov v New Yorku

ZDA USTAVILE IZVOZ ŽITA V ZSSR

OZADJE FORDOVE ODLOČITVE

Severnoameriški predsednik Ford je pozval ameriške izvoznike žitaric, naj ustavijo izvoz žita v ZSSR, da bi tako „pomagali vladi v boju proti inflaciji.“

Šlo je predvsem za dve največji izvozni severnoameriški podjetji, s katerima je pred kratkim Moskva podpisala pogodbo o nakupu pšenice in koruze v vrednosti 500 milijonov dolarjev. Ta pogodba je bila sedaj odpovedana „za nedoločen čas.“

Severnoameriški poljedelski minister Butz je v zvezi s to odločitvijo ameriške vlade, „ki z njo izvozniki lepo sodelujejo,“ izjavil, da bi v nasprotnem slučaju, se pravi, če izvoza žitaric ne bi ustavili, morali spet podražiti ceno kruha v ZDA.

Brutz je časnikarjem tudi izrazil nezadovoljstvo nad sovjetskim prizadevanjem, da bi si nagrmadili čim več žita prav v letošnji jeseni, ko je bila severnoameriška žetev slabša od lanske ter so ZDA z drugimi državami sklenile le manjše izvozne pogodbe.

ZDA bodo sedaj izvozile v ZSSR le majhen del žitaric, „da ne bo trpelo rusko prebivalstvo prevelikega pomanjkanja v bližajoči se zimi.“

Severnoameriško prebivalstvo se je ob Butzovih izjavah spomnilo na masivne sovjetske nakupe ameriških žitaric leta 1972, ko je bila nato ameriška vlada prisiljena zvišati ceno kruha na domačem trgu, vsled česar je prišlo tudi do političnih problemov.

Opazovalci ugotavljajo, da bi v slučaju, če bi Ford tudi letos dovolil izvoz 2,3 milijona ton koruze in 900.000 ton pšenice v ZSSR, ceno kruha v ZDA spet poskočila. Najmanj, kar bi se zgodilo, je to, da bi demokratska opozicija na kongresnih volitvah prihodnji mesec s prstom pokazala na Fordovo republikansko vlado.

Ko so ZDA leta 1972 prodale in izvozile v ZSSR 400 milijonov bušljev žitaric, čemur je sledila slaba letina, so se zaloge žitaric v ZDA močno zmanjšale, cene koruzi pa so se dvignile za 300 odstotkov. Po ugotovitvah ameriškega poljedeljskega ministrstva bo letošnja žitna letina v ZDA za 12 odstotkov nižja od lanske.

Politični opazovalci pa v zvezi s Fordovo ustavitvijo izvoza žitaric v ZSSR tudi ugibajo, da zadevni sklep nima samo gospodarskega ozadja. Washingtonska obveščevalna služba že dolgo ugotavlja, da si Sovjeti polnijo žitna skladišča čez normalno mero in sklepa, da hoče Moskva biti vedno pripravljena na možnost spopada s Kitajsko. Washington nima namena, da bi Sovjetom pomagal utrjevati režim in jim oskrbovati vojaške priprave v roki kitajskemu nasprotniku, ki pa ni edini sovražnik sovjetskega komunizma na moskovskem seznamu. Te zaloge hrane sovjetska vojska prav tako lahko uporabi za svoje pohode na Zahod, katerim se Moskva kljub miroljubnemu obrazu, ki ga skuša zadnje čase kazati na evropski strani, ni nikdar odrekla.

Ameriški Slovenec rešil Ljubljano pred bombardiranjem

Kot knjižni dar družbe sv. Mohorja v Gorici bo poleg drugih izšla tudi prva knjiga univerzitetnega profesorja in polkovnika ameriške obveščevalne službe v pokoju dr. Kobala Andreja „Moji spomini“. Delo bo obsegalo dve knjigi.

Sedeč po vsehini, bo to prava senzacija, ki bo odkrila marsikatero od sedaj popolnoma neznanе zanimivosti, zlasti iz druge svetovne vojne.

Pisatelj je naš rojak iz Cerknega na Goriškem, ki je prišel v Ameriko po prvi svetovni vojni. Knjiga opisuje težko pot nepoznanega emigranta do vseučiliškega profesorja in uglednega člana ameriške obveščevalne službe, ki je dosegel čin polkovnika, edini ne v Ameriki rojen, ki je imel tako visoko, odgovorno mesto. Bil je tudi svetovalec Bele hiše za javno pravo. Posebno je zanimivo njegovo delo, kot enega izmed glavnih članov zavezniške tajne obveščevalne službe v Egiptu in v Italiji, kjer je imel kot rečeno, čin polkovnika in kjer je zbiral in prisojal, kolikor se je sploh dalo v takratni situaciji, poročila raznih častnikov-poročevalcev, ki

so jih s padalom spustili v Jugoslavijo in Slovenijo. Kot član gorani navedene komisije je uspel, da Ljubljano ni bila bombardirana. Kot članu zavezniške kontrolne komisije za Jugoslavijo in Bolgarijo, se je posrečilo, da je rešil bolgarsko kraljico iz komunistične ječe v neki pravoslavni samostan.

Zanimivo je, kako je Kardelj opravičeval množične pokole med in takoj po vojni. Tudi Louisa Adamiča je postavil čisto v drugo luč, kot so ga naslikali levičarji.

Z Bolgarijo se prva knjiga konča. Dobila se bo v prodaji tudi ločeno od ostalih knjig.

Druga knjiga bo obsegala popis njegovega delovanja v korejski vojni, kjer je bil član Mac Arthurjevega štaba. Sodeloval je tudi pri organizaciji pakistanske policije. V Pakistanu se je tako priljubil, da ga je nekdo gorsko pleme na kitajsko-rusko-pakistanski meji ugrabilo in ga oklicalo za svojega poglavarja, in mu dalo tozadevne znake.

Mednarodni teden

GRŠKA KARAMANLIŠOVA VLADA Je napovedala splošne volitve v Grčiji za 17. november t. l. Vsem političnim strankam, vključno komunistični, je dovolila svobodo akcije. Komunistična stranka je bila v Grčiji prepovedana od leta 1947, ko se je grški vojski v britansko pomočjo posrečilo uničiti komunistične partizane po hudi državljanski vojski. Kakor je znano, je grške partizane podpiral tudi jugoslovanski komunistični diktator Tito, ki je pomagal tudi pri ropanju grških otrok, katere so grški partizani ugrabljali staršem in jih prepeljali v Jugoslavijo za marksistično indoktrinacijo.

AVSTRALIJA je začasno ustavi in migracijo, da bi preprečila naraščanje brezposelnosti v državi. Izseljenci, ki so že vložili prošnje na avstralske konzulate, bodo še mogli priti v Avstralijo, novih prošelj pa avstralski konzulati ne sprejemajo več.

ITALIJANSKA VLADA je spet padla. Predsednik Rumor je podal ostavko. Državni predsednik Leone namerava sredi tega tedna poveriti sestavo nove vlade spet enemu izmed kandidatov iz vrst krščanske demokracije: Rumorju, Moru, Andreottiju ali pa Fanfanju. Nova vlada naj bi spet bila koalicija treh strank: demokristjanov, socialistov in social-demokratov.

ČILSKO PREDSEDNIK GRAL PINOCHET je pismeno zavrnil ameriškega senatorja Kennedyja, ki mu je pisal, da naj čim prej vzpostavi človečanske pravice v Čilu. Kennedyja sprašuje, če je že kdaj protestiral v Moskvi glede človečanskih pravic v ZSSR, „kjer v zaporih ni marsikovega, ki bi se boril za diktaturo“. Istočasno je čilska vlada objavila, da je v čilskih zaporih samo še 748 marksističnih pripornikov. V zadnjih tednih je bilo izpuščenih na svobodo 386 marksistov. Iz Havane in iz Moskve še vedno ni odgovora na Pinochetov izziv glede izpustitve pripornikov v ZSSR in na Kubi, ki ga je objavil v začetku septembra t. l. Ukrajinci iz Argentine pa so Pinochetu poslali seznam 82 imen Ukrajincev, ki trpe po sovjetskih ječah.

AMERIŠKA SENATORJA Javits in Pell, ki sta obiskala Castra, sta po vrnitvi v ZDA izjavila, da sta ugotovila, da „si Castro želi normalizirati odnose z ZDA“, toda da „morajo ZDA vztrajati pri zahtevi, da se Kuba odpove zvezi z Moskvo, predno bi Washington ukinitel gospodarske in politične sankcije proti Havani.“

KISSINGER se je spet podal na sedemdnevno potovanje po Bližnjem vzhodu. Obiskal bo Egipt, Izrael, Sirijo, Jordanijo, Saudijevo Arabijo, Alžir in Maroko. Pred odhodom je izjavil, da trenutno ni pričakovati dramatičnih razpletov na Bližnjem vzhodu.

določijo slovensko zastavo! Ti nastopijo na odru. Toda v letih absolutizma pride nad Slovence obup in z Levstikom si že žele rešitve v rusovstvu. Stritar pa zavrže tako panslavizem kakor ilirizem in hoče slovensko pristnost. Razgiban prizor taborov si osvoji znova idej Zedinjene Slovenije, obenem pa tudi političnega jugoslovanstva, ki jo izražajo Gregorčičevi verzi v Jugoslavija prihaja...

Na odru se prikaže z režijskimi rekviziti preplah ob začetku I. svetovne vojne in nato majske gibanje in osvoboditev 29. oktobra 1918. In 1. decembra: zedinjenje v Državi SHS. Toda s tem osvobojenjem je prišla izguba Koroške, Primorske in Trsta, diktatura, ki je prepovedala slovensko zastavo in ime... slovenska dežela razpade v banovine, županije... Tajno krožijo med igravci Koroške punkcije in njegovi načrti do druge svetovne vojne. Teda se pa podčrta čez oder vse vrste uniform okupatorjev, potem partizanov, četnikov, vaških stražnikov in končno domobrancev... Oder se razsvetli od požarov 1. 1943 s Turjaka... Grčaric... Grahovega... Zgodovinar tolmači Churchillov pritisk na kralja, ki se stopnjuje v Jalti... Nato zadnji odpor kralja Petra... in upanje na zahodne zaveznike. V te dogodke, ki so gledališko napeto vkomponirani v prizore, pove zgodovinar potek ustanovitve listine 29. okt. 1944 — pred 30-timi leti! — ter vso pot do 3. maja, do proglasa Slovenske države... Vsa zgodovina slovenskega naroda teži k temu idealu, ki pa se tudi tokrat ni ustvaril. Sledil je beg v tujino, ki ga

Kljubuj usodi,
mož sam svoj bodi!
Karkoli naj si ti zgodí,
usode gospodar si — ti.

Simon Gregorčič, Kljubuj usodi

EVHARISTIČNI KONGRES V SALTU

Ponovno Argentina doživlja enega tistih dogodkov, ki globoko presunejo srca ob veličastni narodni in doživljajski slaviji. Sedmi prirodni Evharistični kongres, ki je od nedelje 6. do nedelje 13. v Saltu, na severu države, gotovo predstavlja enega najvažnejših dogodkov v zadnjem desetletju argentinskega katoliškega življenja.

Razdalje, ki so v tej deželi ogromne, gotovo vplivajo na številčnost udeležbe. Vendar tudi tisoči kilometrov niso mogli preprečiti, da ne bi verniki iz vse države, tudi iz najbolj oddaljenih krajev prihiteli v Salto, kjer se je zbrala res izredna množica romarjev in se pridružila vernemu ljudstvu iz te province. Dolge karavane avtobusov so v nedeljo 6. dopoldnem prihitele v gorato provinco. V njenem glavnem mestu se je ta dan popoldne pričela celotna slovesnost enotedenskega kongresa.

Ob petih popoldne so v procesiji ponesli kip Čudežne Device, katero častijo v Saltu, iz katedrale na kongresni prostor, ki je ob vnožju griča San Bernardo. Dolga procesija, najprej ljudstva, kateremu ona čelu je šlo enajst škofov in skoraj sto duhovnikov. Med temi smo opazili tudi dva naša rojaka: g. Toneta Škulja in g. Mirka Grbca.

Ko je med navdušenjem ljudstva, ki je nenehno mahal z belimi ruticami, Marija prišla do oltarja, se je pričela uradna slovesnost: dviganje zastav, državna himna. Nato dva nagovora: v

Premalo nedelj

Uredništvo je prejelo sledeče pismo, ki ga ponatiskejemo v skrajšani obliki: „Zdi se mi, da je tednik Svobodna Slovenija najbolj primerno glasilo, v katerem naj bi se razpravljalo o sili pečetem problemu dejstva, da je na leto samo 52 sobot in 52 nedelj, ki še daleč ne zadostujejo vsem potrebam našega organiziranega življenja v skupnosti... Zadnji čas je, da se končno domenijo vse merodajne osebnosti, koliko bo na leto skupnih proslav, akademij, počastitev itd. v Slovenski hiši, koliko bo prireditev po posameznih domovih in koliko bo kakršnih koli drugih motivov, ki bodo rojake pozivali na udeležbo.“ Ko pisec poda seznam osrednjih prireditev, ki zasedajo 19 nedelj v letu (žegnanje v Slovenski kapeli, romanji v Luján in Lourdes, misijonska tombola, duhovne vaje za vse štiri stanove in inteligente posebej, veselica DŽ, Slovenski dan, spominska proslava žrtve, slavje 29. oktobra, ljudskošolske proslave, čajanka Zveze žena in mater) in prireditev, ki so poleg teh ob drugih nedeljah in sobotah, poda sledeči zaključek: „Izpravamo se v preveč obširni organiziranosti in vse ostaja na površju. Rešila pa nas bo globina. Predlog:

imeni laikov je govoril eden izmed organizatorjev, Roberto Casas; v imenu vlade pa guverner Dr. Miguel Ragone.

Nato se je pričela maša. Med petjem in molitvijo je ljudstvo izkazovalo svojo vernost. Vernost, katere poglobeitev je v svojem nagovoru zahteval nadškof iz Salte msgr. Perez. Perez darjal je smisel tega prvega dne, posvečenega družinam in laikom. Vzpodbujal je k uresničevanju gesta tega kongresa, ki je „Sprava v Kristus“.

Globoki izrazi vernosti so prišli na površje zlasti med obhajilom. Duhovniki so šli med ljudstvo in tam delili sveto Evharistijo. Bilo je ganljivo videti vernike vseh starosti in slojev, v globoki pobožnosti prejemati Kristusa v svetem Rešnjem telesu.

Predno je bila celotna slovesnost zaključena se je znočilo. A ljudstvo je vztrajalo. V tisti posebni veri, ki je tako globoko zakoreninjena v ljudeh iz notranosti Argentine, so svojo Devico spremljali nazaj do katedrale, in jo med petjem in pritrkavanjem (pravim „klenkanjem“) ter mahaje z ruticami, poslovi.

Ko to pišemo je pred nami še ves Evharistični teden. A začetek je bil navdse lep. Da bi bil lep tudi konec, in da bi bili lepi in trajni sadovi tega kongresa, saj jih deželja potrebuje, in ljudstvo, v bistvu tako dobro, zasluži.

Iz Salte — Tone Miserit

osrednje vodstvo naj postavi koledar rednih in stalnih prireditev, ki jih bo vsa skupnost sprejela. Samo za te se izvaja vsa propaganda. Vse krajevne prireditve naj se navajajo v Obvestilih. Obenem pa je treba določiti vsaj nekaj srečeval na leto za to, da se bodo starši zlezevali z mladino — to so najprej njihovi otroci, potem pa otroci sorodnikov, s čemer bo obnovljeno družinsko življenje; nekaj nedelj za to, da bodo uradno proste, ko se bo družina lahko podala kamor sama hoče ali pa ostala doma; nekaj nedelj za to, da bomo zavestno gradili slovensko skupnost v Argentini.

Pripomba: Lepo prosim, objavite menjava tudi drugih, da končno vendarle zlezevali iz sedajne nasičenosti. Dodajam pa tudi: nismo vsi kapitalisti; tudi ne milijonarji. Večina nas živi od meseca do meseca. Tudi na to naj mislijo tisti, ki kogar koli izmed nas uradniških „par“ pogrešajo na tej ali oni prireditvi.

Lepo pozdravlja

Payle Rant

Op. ur.: Rade volje dajemo na razpolago prostor v listu za konstruktiven razgovor o tem ali katerem koli drugem resničnem problemu slovenskega zdmostva, zamejstva in domovine. Pridržujemo pa si pravico predolga pisma krajšati, ne da bi jim spremeni ali smisel. Dopolne objavljamo tudi pod psevdonimi, pod pogojem, da je uredništvu znano pravo ime pisca.

ODMEVI NA ZBORNIK 1971/72

Mesečna revija „Ave Marija“, ki jo izdajajo slovenski fračičkani v Lomontu v ZDA, je v letošnjih številka v maju in juliju, prinesla obširno poročilo o Zborniku Svobodne Slovenije za leto 1971/1972. V teh številkah objavlja v celoti vsebina knjige, ter komentira posamezne važnejše članke.

V uvodu v celoten članek pa, potem ko poda tehnično oznako knjige, pravi: „V razdobju 25 let je Svobodna Slovenija izdala 23 koledarjev oziroma zbornikov. Zbornik je prišel od koledarja na pravi zbornik, ker so v njem priobčena dejstva in udejstvovanja Slovencev izven domovine. Zbornik je postal in bo ostal za bodoče rodove vir za tisti del zgodovine Slovencev v domovini in križem po svetu, o kateri publikacije v domovini molče. S tega vidika je postal Zbornik po 25 letih izhajanja važen vir zgodovinskih dejstev, ki jih v domovini javnost ne pozna.“

POPRAVEK

V zadnji številki našega lista z dne 3. oktobra je na prvi strani v članku dr. Urbanca „Slovenski izseljenec — resen problem“ v sedmi vrstici prvega odstavka tiskovna napaka. Ta vrsta se mora glasiti „so poskusili to povezati s politiko“, kakor je bilo v rokopisu, ne pa „sem poskusil to povezati s politiko“, kakor je bilo pomotoma stavljeno. Dasi je večina bralcev sama opazila tiskovno napako, jo vendar zaradi točnosti tudi mi popravljamo.

K PROSLAVI LETOŠNJEGA 29. OKTOBRA IN DNEVA SLOVENSKE ZASTAVE

30. LETNICA NARODNEGA ODBORA ZA SLOVENIJO

Kakor je že napovedano, bo tudi letos za vsakoletna večerja narodne zastreže vsakoletna večerja na buenosaireskih javnih delavcev in vseh, ki žele proslaviti slovenski narodni praznik. Tega slavimo v spomin na tisti dan oktobra 1. 1918, ko je prenehala odvisnost Slovencev od nemške nadvlade. Pokojni zgodovinar dr. M. Kos je napisal o tem prazniku, da je tako pomemben za slovensko zgodovino, kakor pokristjanjenje Slovencev, ali postanek prve slovenske knjige. Navajeni smo, da je na ta večer vedno tudi kakšen drug program, ne samo slavnostni govor in nato večerja. Že nekajkrat sta ta kulturni program, ki predstavlja vedno kakšen pomemben dogodek iz slovenskega kulturno-političnega življenja, odrsko pripravila dr. Tine Debeljak in režiser Maks Borštnik. Tako recimo, večer narodnih noš, pregled slov.-politične zgodovine, lanski Koroški večer ob uničevanju slovenskih napisov, in še precej, kar je vedno želo veliko odobranje.

Tudi za letošnji narodni praznik sta omenjena dva avtorja — pisatelj in režiser — pripravila lepo presenečenje v slogu prejšnjih prireditev. Kakor vemo, je letošnji ta večer posvečen tridesletnici Narodnega odbora za Slovenijo, ki se je ustanovil z ustanovitvijo in izdelavo 29. oktobra 1944 in izdal skupni program demokratičnih strank,

ki ga je podpisalo tajno nad 300 uglednih slovenskih javnih delavcev. Prvič je nastopil pred javnostjo s parlamentom 3. maja 1945, še vse konspirativno pod okupacijo. Tega dne je bila proglašena država Slovenija in Ljubljana za prestolnico Zedinjene Slovenije.

O pomenu teh dogodkov bodo govorili drugi. Mi bi radi opozorili le na gledališko prireditev, ki se bo izvajala na letošnji narodni praznik v spomin tega dogodka. Pisatelj teksta hoče z njim pokazati razvoj misli, ki je vodila k slovenski državnosti, k nastanku Narodnega odbora kot nosilca davnega napora slovenskega naroda k nje uresničenosti. Začenja seveda z Karantanskimi knezi, z zahtevalno pesmijo ob gosposvetskem knežjem kamnu, ko se udeleženci volitev zahvaljujejo Vsemogučnemu Bogu... da je dal nam in naši državi kneza in gospoda po naši volji. Po tej slavnosti uvodni pesmi iz časa slovenske suverenosti in državnosti, pa pride doba nemške zatiranosti, ki jo je preklél Prešeren z verzi „v sovražnike z oblakov rodu naj našega treščil grom!“ Povzdignil pa spet stari karantanski vzor svobode, ko „oblast in z njo čast kot pred spet bosta naša last.“ Prešernovemu klicu se odzovejo dunajski študenti ki postavijo na Dunaju in pozneje v Pragi program Zedinjene Slovenije in Kraljestva Slovenije ter si

Novice iz Slovenije

LJUBLJANA — V dvoranj kina Viš se je 12. septembra začel 4. evropski kongres citologov. Udeležilo se ga je 300 strokovnjakov iz 24 držav, na kongres je prišlo tudi nekaj znanstvenikov iz ZDA. Kongresniki so imeli precej obširen program, v katerem so obravnavali med drugim metode za zgodnje odkrivanje raka na podlagi mikroskopskih preiskav celičnega gradiva. Pomembna snov je bila tudi uporaba računalnikov citološki diagnostiki.

LJUBLJANA — Slovenska akademija znanosti in umetnosti je v zbirki del razreda za matematične, fizikalne in tehnične vede izdala „Bibliografijo Jurija Vege“, ki pripoveduje o življenju in delu znamenitega slovenskega matematika. Delo je pripravil Jože Povšič, ki se je s sestavljanjem bibliografije pričel baviti že leta 1954, ko je za društvo slovenskih matematikov, fizikov in astronomov pripravil razstavo Vegovih del ob počastitvi 200-letnice Vegovega rojstva. Vega se je rodil 23. marca 1754 v Zagorici pri Moravčah kot sin preprostega kmeta Herneja Veho in njegove druge žene Helene rojene Masel. Leta 1780 je stopil kot prostak k vojakom se izkazal kot topničar ter napredoval do podpolkovnika. Njegova znanstvena dela so vsa nastala med vojaško službo. Njegovo najznamenitejše delo je desetdecimlni logaritmovnik, ki ga je Vega dokončal na bojišču na Gornjem Porenju in ga je leta 1794 izdal založnik Weidmann na 713 straneh v Leipzigu.

MARIBOR — V Mariborski Drami so 15. septembra pripravili prvo premiero v letošnji sezoni. Bila je to mladinska igra „Kekec je pač Kekec“, ki jo je po Vandotovem besedilu napisal Tone Parlič.

LJUBLJANA — V Sloveniji raste okrog 2.000 vrst ravnih gob. Ker je mnogo gob zelo strupenih, stalno pišejo v slovenskih časopisih, kako je treba ravnati ob zastrupitvi z gobami. Zdravniki stalno pozivajo ljudi, naj se preveč ne bašejo z gobami, ker so vse gobe težko prebavljive jed, zato ne smejo biti na jedilniku za zajtrk, malico, kosilo in večerjo. Tak jedilnik si je namreč izbral mlad gobar in so mu potem morali zdravniki izprati želodec zaradi hudih bolečin, in to zaradi gob, ki niso strupene.

TRBOVLJE — V tem rudarskem mestu so 12. septembra odprli Zasavski sejem, ki je trajal do 22. septembra. Na njem je razstavljalo 35 podjetij, ki izdelujejo pohištvo, belo tehniko, gradbeni material, blago in druge izdelke. Razstavljene blagovine in izdelki so bili tudi naprodaj.

KOPER — Koperska revija „Obala“, ki je priobčevala literarna in likovna prizadevanja na slovenski obali, se je pretolkla do svoje 25. številke. Sedaj skoro ni več izgledov, da bi mogla nadaljevati z izhajanjem. Lani je za „Obalo“ republiška kulturna skupnost prispevala 10 milijonov starih dinarjev in s tem potegnila voz naprej, za letos pa bi tudi dala, toda le pod pogojem, če bi se združili revije „Obala“, novogoriško

Slomškova proslava v Slovenski hiši

Trikrat na leto se vršijo v okviru šole v Slovenski hiši šolske proslave. Zadnje letošnje srečanje šolske mladine je bilo ob obletnici smrti škofa A. M. Slomška. Zbrali so se najprej v novi cerkvi Marije Pomagalj. Sv. mašo je daroval msgr. Anton Orehar. V duhovnem govoru je pozval mladino k izpolnjevanju dveh kreposti: vestnosti in stanovitnosti. Med sv. mašo so ubrano prepevali domače cerkvene pesmi vsi otroci. Takoj po sv. maši so se otroci umaknili v dvorano, katero so napolnili do zadnjega kotička. Pred začetkom predstave je nagovoril mladino predsednik zveznega učiteljskega zbora g. France Vitrih.

Povedal je:

112 let je minilo, odkar je umrl škof A. M. Slomšek. Naši starši so zapustili domovino in prišli v Argentino, a tudi tu ohranili ljubezen do vere in do slovenskega jezika... Pred 25 leti so naši učitelji postavili temelj slovenskim šolam. Na ta dan se spomnimo vseh sejalcev in sejalč božje in slovenske pesede v tujini... Predsednik NO Miloš Stare je na enem prvih občnih zborov Zedinjene Slovenije rekel: „Naša šolska mladina je kot zelena veja na drevesu naše skupnosti. Če ta veja ovane, umremo tudi mi.“

„Srečanje“ in idrijski „Razgledi“ v eno samo revijo.

MARIBOR — V Mariboru ima trgovsko podjetje Modemueller iz avstrijskega Gradca lokal, v katerem razstavlja svoje izdelke, ki pa jih tam ni mogoče kupiti. Sedaj se mariborski „mestni očetje“ bavijo z mislijo, da bi temu podjetju odpovedali lokal. Pogodbo o ureditvi tega lokala so sklenili še pred leti, ko so predvidevali, da bo kakšno mariborsko podjetje uredilo podoben lokal v Gradcu, pa ni prišlo do uresničitve.

KRANJ — V Kranju so 10./9., že petič zaplapolale zastave ob začetku mednarodnega festivala športnih in turističnih filmov. Ocenjevala je te filme posebna mednarodna festivalna žirija, ki so jo sestavljali R. Hammond (ZDA), R. van Laer (Belgija), J. Dury (Francija), Ana Zloceerova (ČSSR) in Marko Rožman ter Matjaž Klopčič.

SLOVENJ GRADEC — Predstavniki kulturne skupnosti so se odločili, da bodo obnovili staro gotško spitalsko cerkev Sv. Duha iz 15. stoletja, ki je eden izvirnih spomenikov gotške umetnosti na Slovenskem. V tej stari cerkvi je okrog 30 kvadratnih metrov fresk, ki so bile zaradi slabe strehe in nevarnosti zaradi vdiranja vlage. Sedaj bodo obnovili streho, popravili tudi tla, razen tega pa bodo vanjo iz raznih starih okoliških cerkva prenesli v to cerkev več dragocenih kipev, „ki bodo tu boljše zaščiteni“. Seveda ni misliti, da bi oblasti cerkve obnovili za bogoslužne namene, pač pa bodo v njej poslej prirejali le razstave ter koncerte komorne glasbe.

Umri so od 14. do 22. septembra

LJUBLJANA — Anica Jenšterle r. Gabrič; Božena Guček r. Kodran; Oskar Jerman, up.; Franc Kačar, ppolk. v p.; Alojzije Hauptman, up.; Marija Špendal; Jože Fevče, up.; Stefan Horvat; Kazimir Pogačnik, up.; Franc Velkavrh, knjigov. m. v p.; Marija Šušter, up.; Albin Nered, up.; Rozi Kobilica r. Zomer (78), cvetličarski m.; Dominik Trtnik, up.; Ana Klemenc r. Medič; Apolonija Šušteršič (90), up.; Matilda Simoneti r. Faganel; Ivan Mežnar (85), up.; Anja Ferič r. Žitnjak; dr. Marija Darja Bidovec, zdravnica; Ciril Lampič, up.; Janez Habič (77), kor. borec; Teresija Zorič r. Bogovčič, up.; Josip Peternel, up.; Albert Trontelj, tiskar; Stane Kožuh, str. tehnik; Rudolf Klemenc, up.; Alojz Ulčar (76), up., kor. borec; Aleksander Lah.

RAZNI KRAJI — Apolonija Ramovž r. Marn (66), Savlje; Stanko Ravnikar, Dravlje; Cvetka Ham r. Majcen, Radeče; Pavla Vanek, Šempeter; Ivan Majerle, obrtnik v p., Stari trg ob Kolpi; Minka Ploj, Sv. Trojica v Slov. g.; Janez Štrbec, Dupljič; Olga Suša r. Šmigovec, Celje; inž. Janez Bukovec, Straža; Zofija Čeh, Brestovica pri Komnu; Anton Kunc, up.; Uroš Franc Prelesnik, up., Kranj; Metka Pogačar, Gorje pri Bledu; Franci Glavič, Teharje; Ivanka Kranjec r. Gorup, Sežana; Janez Debevec, up., Dravlje; Marija Berglez r. Kačar, up., Grad v Prekmurju; Valentin Štrukelj, Most na Soči; Vilma Šepič, uč., Podgrad Flanc Marolt, D. M. v Polju; Franc Velkavrh, Vjč; Milan Štigl, mizar, Šentvid pri Ljubljani; Berto Koruza, up., Majstrov borec, Maribor; Franc Ipavec, miz. m., Mengeš; Anton Markočič, Biljana; Janez Grm, Boh. Bistrica; Ivan Vidic, dir. hotela Toplice, Bled; Vincenc Muhič, Šmarje-Sap.

Nestrno so otroška srca pričakovala, da se je pričela predstava. To prvo so nam lanuški šolski otroci pokazali, kaj znajo, koliko zmorejo. Pod vodstvom požrtvovalne in neutrudljive voditeljice g. Zdenke Jan, ki ne spusti otroka na oder, dokler niso v vsem dobro pripravljeno, so nam predstavili igrice: „TINČEK MED ŽIVALICAMI“.

In res bili smo nad izvajanjem igre presenečeni. Vse je bilo dobro pripravljeno. In scenerija tudi ni bila kar tako. Pri scenji je pomagal še g. Marjan Adamič. Razsvetljava je tudi dopolnjevala vse ostalo. Za luči in zvočne naprave je skrbel g. Jerman Matjaž in g. Tomaž Pavšer. Ples „kresnič“ je naštudiral g. Marija Hočevar. Otroci so igrali navdušeno, neprisljano, doživeto. Zelo dober je bil Tinček in nič manj vsi ostali igralci. Pohvale vredna je bila izgovorjava. Govorili so lepo slovensko, da jih je bilo veselje poslušati.

Drugi otroci so s ponosom gledali na svoje sošolce in s hvaleznim srcem odhajali na domove. Še bolj pa so bili veseli starši, češ naša mladina je še za kaj. Škoda je le, da je tako malo otroških predstav.

Zdi se, da se vsi premalo zavedamo, kaj vse stori naše učiteljsko poleg redne službe, ki leto za letom, nekateri že po 25. let, nesebično vzgajajo otroke k ljubezni do materinega jezika in tako polagajo kamen za kamnom k graditvi nove generacije za bodoče kulturno ustvarjanje v novi domovini. r. s.

Žegnanje v Slomškovem domu

V nedeljo, 29. septembra, je ramaška slovenska srenja praznovala svoje vsakoletno žegnanje Slomškovega doma. Vreme je bilo izredno naklonjeno in žarno pomladansko sonce je kakor za povračilo za hladne deževne dni med tednom z vsro radodarnostjo razlivalo bogastvo svojega zlata na sveže popje, zelene in cvetlje, pa tudi na pisane na rodne noše, ki so v obilju pošumevale po dvorišču in v vseh prostorih Slomškovega doma, oznanjajoč priprave za izredno slovesnost žegnanja s posebnim poudarkom ženskega deleža te slavnosti. Napovedoval ga je tudi napis v velikih belih črkah na modri podlagi odseke kulise — geslo tega dne: žena varovalka naših svetinj.

Okrog enajste ure je trobec Mladinske godbe slovesno naznanil začetek sporeda, nakar je številno zbrano občinstvo pozdravilo ga. Lenčka Malovrh. Sledilo je dviganje zastav. Med dviganjem argentinske zastave je igrala godba argentinsko državno himno, ki jo je vse občinstvo spremljalo s petjem. Podobno se je ponovilo pri dviganju slovenske zastave, pri čemer je okusno uniformirana Mladinska godba pod večim vodstvom dirigenta Toneta Skubica zanosno zaigrala slovensko himno Naprej zastava slave. Zastavi sta dvignili gge. Kati Potočnik in Julčka Zupan.

Po pozdravnem govoru predsednika Franceta Vestra je vse navzoče občinstvo odšlo k slovesni sv. maši, ki jo je daroval delegat msgr. Anton Orehar in je v cerkvenem nagovoru obravnaval geslo tega dne.

Žena — varovalka naših svetinj

Naslov nas spomni na:

1. Delo, ki ga opravlja žena v zgodovini in danes nadaljuje v družini, Cerkev, skupnosti.

Po božji določbi je žena kljub slabosti izbrana za veliko nalogo oblikovanja duhovne podobe družine in ostalih imenovanih edinic. Ona je bila začetnik greha in pot do zveličanja, po Evi in Mariji.

Mati je v družini stožec krščanskega življenja, ker prva uči otroka moliti in božjih resnic. Ona je v veliki meri odgovorna za navzočnost Boga. Mati je tista, ki prva polaga otroku v usta besede rodnega jezika. V verskem življenju, dobrotelosti in apostolatu ima prav žena odločilno vlogo. V na daljevanju in ohranjanju vere v miru in preganjanju je mati in žena tista, ki vzdržuje ogromne napore. Evdokimov je zapisal: „Vero v sovjetski Rusiji vzdržuje danes ruska žena“.

Tudi slovenska žena je stala in stoji danes ob izviru vere in slovenske besede v družini. Budila in organizirala je pot v slovensko svobodo. V času revolucije je molila, učila, delala, trpela in umirala ter vodila v mnogem pot v begunstvo, posebej, ko so pobili očete in brate vojak. Mati je danes oblikovalka verskega življenja in slovenske zavesti v naših izseljenških družinah.

2. Žena naj ostane ženska. Tako jo je ustvaril Bog in tako jo usmerja krščanska vera, kadar jo poslušajo ženske in moški. Iztrijena borba za istost ženske z moškimi jo je poslala na pot in obliko življenja, ki ni ženski. Škoda je to naredilo ženski in družbi, kjer more izpolniti svojo nalogo le v svoji bitni ženski obliki. Naj bo to njen nastop, oblika dela in življenja ter področje njenega dela. Velik privilegij ženske je — materinstvo, fizično ali duhovno. One učijo razum ter plemenitijo srca otrok.

Da bo to delo zmogla, mora biti sama poučena in vzgojena. To mora dojeti, četudi z velikim trudom in posredovati v svojem območju. Biti mora stanovitna, prizadevna in neustrašna. „Gorje lahkomišljenjem na Sionu“, pravi prerok Amos. „Prizadevaj si, božji človek, za pravico, pobožnost, vero, ljubezen in potrpežljivost. Bojui dobi boji vere“, kliče tudi ženam sv. Pavel. Po pouku v branju in pridigah si žena to pridobi. Odlično sredstvo za to so duhovne vaje, ki jih žene imate ta mesec. „Poslušajte Mojzesa in preroke“, kliče Jezus v današnji evangeljski priliki. Učite matere svoje otroke spoštovanja do očeta, Cerkve, skupnosti. Dežela, ki je premalo versko poučena, zapada danes marksizmu, tukaj so tudi naše družine z našimi otroki!

Med sveto mašo je ramaški cerkveni pevski zbor pod vodstvom dirigenta Gabrijela Čamernika pel Tomčevo mašo sv. Cirila in Metoda. Mašni berili sta brali gge. Lenčka Malovrh in Alenka Poznič, mašo pa je vodila g. Ema Kessler. Žene so prevzele tudi prinos mašnih daril in pobiranje prispevkov. Konec maše je vse navzoče ljudstvo mogočno zapelo pesem Povsod Brga.

Nato je bil popoldanski odpočitek, ki so ga gostje izrabili za okusno pripravljeno kosilo. Obedovalce je medtem prijetno zabavala Mladinska godba in deloma godba s slovenskih plošč.

Popoldanski spored

Okoli četrte ure popoldne je za napovedjo popoldanskega sporeda Mladinska godba na odru zaigrala orlovsko himno, za njo pa še slovenski valček, med katerim so materam in ženam, članicam doma, pripenjali slovenske šopke.

Ko je občinstvo zasedlo sedeže okrog prostora pred odrom, so si sledili v lepem redu tile nastopi: Otroški zbor Slomškove šole pod vodstvom učiteljice gđ. Anice Šemrov je ljubko in dovršeno zapel pesmi: Kje dom je moj, Bratje Slovenci smo, Tam, kjer beli so snežniki, Staršev sem slovenski sin. Župnik ramaške slovenske fare, g. Juže Škrbec, je izrekel prisrčne pozdravne besede svojim župljanom in gostom. Trojica gosp.: Lenčka Malovrh, Majda Kelc in Alenka Poznič so občuteno izvajale recitacijo: Nagelj, rožmarin in roženkravt. Deklice so ljubko zarajale simbolično igro Pomlad prihaja. Prizorček je sestavila in naučila gđ. A. Šemrov. Za njimi so nastopili še fantiči pod strumnim vodstvom vaditelja Marjana Groharja in junaško odtelovadli nelahko vajo, namenjeno jačanju mišic in gibnostni telesa. Med njo je Mladinska godba igrala Slovenski valček. Vse nastopajoče v omenjenih prizorčkih je občinstvo nagajalo z bučnim priznanjem.

Slavnostni govor

Tedaj je stopila na oder slavnostna govornica ga. lic. Meta Vombegar in v dobro zamišljenem govoru razložila, katere so tiste svetinje, katerih varovalka naj bo naša žena: slovenska beseda, pesem, običaji, noše itd., predvsem pa naša sveta vera. Mati v družbi ima največji vzgojni vpliv na otroke. Kar more otrok pridobiti doma, tega ne more nadomestiti nobena šola ne organizacija ne domovi. Vzgoja v otroških letih je odločilna za vse otrokovo življenje. Prav zato je verska in narodna vzgoja v tej dobi tako pomembna. Ni važno blagostanje ali trenutno osebno zad-

voljstvo, temveč je treba storiti vse, da bodo naši otroci postali verni in zavedni Slovenci. Ko otroci nekoliko dorastejo, jih vodimo v slovenske domove, k slovenski maši in v slovensko šolo. Tu bodo našli slovenske prijatelje, s katerimi si bodo v življenju skupno pomagali pri ohranjanju slovenstva. Največja svetinja našega naroda — že našim prednikom najsvetejša — pa je živa vera v Boga. Slovenski človek je vse čase živel iz vere. Zunanji izrazi skupnega verskega življenja pa so narodni običaji, v katere je zajeto pristno narodno čustvo, slovenski narodni duh. V njih se izraža najstarejša slovenska narodnost. Mnogi izvirajo še iz starih poganskih običajev, zdaj, po tisoč letih, pa imajo že poln krščanski značaj. Naloga žene je, da pripravi svete praznike družini prijetne, da pa se zaveda tudi pomena njih običajev in o tem pouči otroke. Taki običaji zapuste v otroških dušah neizbrisane vtise. Če hočemo populariti svečanost kakega običaja in poudariti slovenstvo, se oblečemo v obleko, kakršno so nosili naši predniki, ustrezno svojemu času in kraju. S tem se duhovno povežemo z njimi, ki so te obleke še delali sami s svojimi rokami in po svojem okusu. Otrokom in vsej mladini približajmo narodno nošo, da jo bodo razumeli in bodo ponosni nanjo. Sveta nam je tudi svetinja slovenske narodnosti, nje zavesti. Te ni mogoče zamenjati za drugo. Kar si, to si po božji volji. Prvo ljubezen do naroda posreduje otroku prav mati, ki ima v zdomstvu nelahko poslanstvo, vzgajati otroke v slovenstvu, obenem pa jim prikazati vrednote naroda, med katerim so rojeni, in dobre lastnosti obih prikazati tako, da bodo znali oboje prav ceniti. Čeprav so državljani naroda, kjer so rojeni, so pa vendarle člani slovenske skupnosti in tako navezani na domovino svojih prednikov. Učimo jih slovenskih pesmi, navadimo jih brati dobre slovenske knjige, da si bodo množili besedni zaklad. V družini in domovih naj vlada živa slovenska beseda. Naši predniki so obdržali te svetinje skozi dolge rodove brez šol, brez pravega vodnika, pod tujim jarmom — zato ne pustimo, da bi jih pozabili že naši otroci. Vzgojeni v slovenskem duhu, nam bodo najboljše zagotovilo za ohranitev slovenskih vrednot v naši skupnosti. Zato je prihodnost naše emigracije res v rokah nas, slovenskih mater in žena.

Govornica je žela za svoje bogate in spodbudne misli veliko priznanje.

Zatem so nastopile mladenke in s simboličnimi gibi prikazovale vsebino pesmi, ki jih je pel tercet sester Pinkovih. Prizor je priredila gđ. A. Šemrov. Za temi je nastopila folklorna skupina Slomškove šole in zaplesala Kraško kolo in Naš ples. Oboje je pripravila in naučila ga. Ema Kessler; vmes pa je Mladinska godba zaigrala godbeno točko po melodiji Most čez reko Kwai. Vsi nastopajoči so bili deležni navdušenega odobravanja občinstva.

Oder je opremil arh. Jure Vombegar, oder pa pripravil Tone Kastelic. Zvočne naprave so bile v sposobnih rokah Tneta Poljšaka.

e. r.

SLOVENC I V ARGENTINI

MSGR. JAGODIC — umrl

Osebnost

Na državni univerzi v La Plati je diplomiral Janko Brumec za advokata.

Umrla sta: Vojteh Budinek v petek 4. sept. v Bolzonu; Antonija Koritnik 8. t. m. v Bs. Airesu. Naj v miru počivata!

TOMBOLA ZAVETIŠČA DR. GREGORIJA ROŽMANA V SLOMSKOVEM DOMU

V nedeljo, 8. septembra, je priredilo Slovensko Zavetišče v prostorih Slomškovega doma dobro obiskano tombolo. Čeprav je to le prireditve družabnega značaja, bi jo radi zabeležili, zlasti za vse prijatelje in dobrotnike izven Buenos Airesa, ki nimajo prilike, da si lahko na lastne oči ogledajo, da je stavba že tik dograditve. Ne moremo se zahvaliti posamezno vsem, ki so nam tombolo omogočili, zato izrekamo na tem mestu naše priznanje vsem, ki so darovali dobiteke, svoj prosti čas in so zaas podprli z dobro besedo. Posebna zahvala gre Zvezi slovenskih mater in žena in končno vsem številnim rojakom, ki so s svojim obiskom izpričali, da jim je ideja Zavetišča pri srcu. Odbor

SAN MARTIN

Sanmartinska tombola

je bila v nedeljo, 6. oktobra. Zelo lep obisk rojakov z vseh strani Velikega Buenos Airesa je znova potrdil, da spada sanmartinska tombola med močno priljubljene slovenske družabne prireditve med nami. Seveda je k lepemu obisku in uspehu pripomoglo tudi izredno lepa pomladanska nedelja. Ob 16. je napovedovalec g. Lojze Rezelj ki vodi sanmartinske tombole že 14 let, stopil na oder in začel izklicevati številke. Velika napetost je bila v dvorani in na povsem zasedenem dvorišču, ko je g.

Rezelj začel klicati številke za glavni dobitek tombole t. j. krasen televizijski aparat za mizico, ki ga je zadel g. Janez Golob, ki je ob tej priložnosti poklonil domu 50.000 pesov. Drugi dobitek — loščilec — je zadel ga. Marija Mežnar, kitaro ga. Ana Marija Bregar, uro pa je s svojo šolsko tablico zadel učenk Marta Rezelj itd. Po končani tomboli je bila živahna ljudska veselica ob zvokih priljubljenih Planike in ob toženju pristnega mendoškega vina, ki sta ga preskrbela gg. Bajda in Podržaj. Lahko rečemo, da je 14. sanmartinska tombola zelo lepo uspela.

ZVEZNI SESTANEK SDO IN SFZ

Redni mesečni sestane naše mladine, včlanjene v SDO in SFZ po sv. maši v Slovenski hiši, je bil minulo nedeljo, 6. t. m., ob sodelovanju Zedinjena Slovenije, posvečen razgovoru o ideoloških tokovih današnjega časa, zlasti marksizma in problemih, na katere dnevno naletava naša po srednjih šolah in univerzi študirajoča mladina prav v zvezi z nasilnostjo marksistične ideologije in njenih aktivistov vseh vrst. Predsednik zvezne SFZ Franci Žnidar je uspešno vodil razgovor, ki so ga dekleta in fantje imeli o omenjeni tematiki s Pavlom Fajdigo st., dr. Markom Kremžarjem in Milanom Magistrom, da so bila osvetljena in pojasnjena z raznih zornih kotov marsikatera pereča ideološka, politična in gospodarska vprašanja moderne časa. Kljub velikemu številu zaradi duhovnih vaj odsotnih deklet, je bila zgornja dvorana Slovenske hiše popolnoma zasedena.

DRUŠTVENI OGLASNIK

11. oktobra ob 20 h v Slovenski hiši film o Slovenskem dnevu in o ostalih domovih. Vstop. \$ 5. Prisrčno vabljeni!

V ponedeljek, 16. septembra, je v Leisachu pri Lienzu na Vzhodnem Tirolskem po kratki bolezn umrl mons. dr. Jože Jagodic.

Pokojni je bil rojen leta 1899 na Visokem na Gorenjskem. Po prvi svetovni vojni, med katero je bil kot vojak tudi ranjen, je stopil v sementišče. Po novi maši ga je pokojni nadškof dr. Anton Jeglič imenoval za svojega kaplana, pozneje pa je postal škofijski kancler.

Po drugi vojni je škof begunec prišel v Avstrijo in ga je papež imenoval za papeškega delegata za vse bebunce v Avstriji.

Kot stalni spremljevalec in najboljši poznavalec nadškofa Jegliča je že v Ljubljani napisal in po vojni izdal obširen življenjepis: „Nadškof Jeglič“, ki ga je leta 1952 založila Mohorjeva družba v Celovcu. Letos pa je pripravil novo obširno knjigo „Spomini“, katere izdajo pri Mohorjevi družbi ni dočakal.

Kakšen ugled in spoštovanje je užival na Tirolskem, ja pokazal njegov pogreb v petek, 20. septembra. Kljub slabemu vremenu se je zbralo izredno veliko vernikov in 70 duhovnikov, večinoma Tirolcev, nekaj pa slovenskih. Pogrebne obrede je opravil ljubljanski pomožni škof dr. Stanko Lenič. V nemškem in slovenskem jeziku je prikazal rajnega prijatelja kot vzor duhovnika in se mu v imenu škofije in svojemu imenu zahvalil za vse, kar je storil Cerkev in ljubljanski škofiji. V imenu sošolcev se je poslovil škofijski ekonom kanonik Franc Mervec. Zelo lepo ga je prikazal kot „markantno osebnost“ župan in deželni poslanec g. Zanon

Slovenski narodni praznik 29. OKTOBER in Dan slovenske zastave

Dejanje slovenskega naroda, ko je 29. oktobra 1944 iz svojih zdravih krščanskih in demokratičnih sil ustanovil Narodni odbor za Slovenijo, pomeni novo stopnjo v njegovem zgodovinskem razvoju h končno svobodi in neodvisnosti.

Proslava 30-letnice te zgodovinske odločitve bo pod geslom:

SLOVENSKI NARODNI PROGRAM —
OB 30-LETNICI NARODNEGA ODBORA ZA SLOVENIJO

Sporod: ob 19.—: sv. maša v cerkvi Marije Pomagaj za vse, ki so delali in se žrtvovali za slovenski narod;

ob 20.—: v dvorani:

- 1) pozdrav slovenske mladine — član SKAD-a.
- 2) slavnostni govornik — Miloš Stare, predsednik Narodnega odbora za Slovenijo.
- 3) Odrska prireditev po besedilu dr. Tineta Debeljaka, v režiji Maksa Borštnika. Scenograf: Frido Beznik.

ob 20.45: slavnostna večerja.

Vabljeni!

Pripravljali odbor

Po športnem svetu

Na jugoslovanskem ekipnem plavalnem prvenstvu, ki je bilo končano 9. septembra v Zagrebu, je premočno zmagala domača Mladost pred slovenskim klubom Triglav (Kranj) in Ljubljana. Mladost je zbrala 20.244 točk, Triglav 13.880, Ljubljana 12.905. Od ostalih slovenskih klubov se je Ilirija uvrstila na 10. mesto, Fužinar iz Raven na 12., Koper na 15. in Celulozar iz Krškega na 16. mesto. Postavljenih ni bilo nobenih državnih rekordov, ker so bile v glavnem vse težnje zbrati čim več točk. Slovenski tekmovalci pa so kljub temu izboljšali nekaj slovenskih plavalnih rekordov.

V Luzernu v Švici se je na svetovnem prvenstvu v veslanju najbolj odrezala nemška DR ki je osvojila kar 6 zlatih medalj, in eno srebrno, sledila je ekipa SZ z eno zlato, tremi srebrnimi in eno bronasto. Jugoslovanski čolni se niso uvrstili v finalna tekmovanja, vendar so se kar dobro odrezali. V malem finalu je četverec s krmarjem zasedel 2. mesto, kar je osmo v splošnem razporedu. Zmagal je četverec Romunije, za Jugoslavijo pa so se uvrstili čolni Anglije.

DR. JUAN JESUS BLASNIK

špecialist za ortopedijo
in travmatologijo

C. José E. Uriburu 285, Cap. Fed

Zahtevajte določitev ure na telefonu 49-5855.

Privatni telefon: 628-4188

Ordinira v torek in četrtek od 17 do 20

JAVNI NOTAR FRANCISCO RAUL CASCANTE

Escribano Público

Cangallo 1642 Buenos Aires.
Pta. baja, ofic. 2

Kanade, Italije, Nizozemske. Dvojec brez krmarja je v malem finalu zmagal in zasedel tako sedmo mesto. Za njim so se uvrstili čolni SZ, Bolgarije, ZDA, Italije in Brazila.

V La Coruña v Španiji je bilo prve dni septembra svetovno prvenstvo v kotalkanju, ki se ga je udeležilo 29 kotalkarjev in 33 kotalkarič. Največ uspehov je dosegla Nemška Federativna republika; njeni reprezentanti so zmagali med posamezniki in posameznicami ter v nastopu plesnih parov, dočim je dvojica ZDA zmagala v tekmovalnih parih. Jugoslavijo je zastopal med moškimi Slovenec Silvo Švajger, ki se je uvrstil na 12. mesto, Mateja Mezgolit pa pri damah osvojila 20. mesto.

19. OKTOBRA 1974

Buenosaireški slovenski oktet

Vas vabi na

KONCERT

ki bo v dvorani SLOVENSKE HIŠE
ob 20.30 uri

Po pričetku programa ne bo dovoljen vstop v dvorano

Vstopnice v predprodaji v Dušnopastirski pisarni

Svoji k svojim! Veliko slovenskih podjetnikov in obrtnikov že dela s SLOGO, a še več bi jih lahko! Pozanimajte se za novo vrsto posojila za obrtnike in trgovce! Obresti, ki jih plačate pri nas, ostanejo „doma“, se razdele med domače ljudi. Pomislite tudi na to, preden iščete posojilo drugod!

Kreditna zadruga S. L. O. G. A

Bartolomé Mitre 97

T. E. 658-6574

Ramos Mejía

Uradne ure: ob torkih, četrkih in sobotah od 16—20.

Nov udarec zoper koroške Slovence

Na Dunaju so predstavniki vseh treh avstrijskih strank t. j. vladne socialistične in obeh opozicijskih ljudske ter svobodnjaške ob navzočnosti samega kanclerja dr. Kreiskega sprejeli sklep, ki naj bi bil dokončen in uraden, da bodo postavili dvojezične krajevne napise na Koroškem na temelju predhodnega ugotavljanja slovenske manjšine. Ta sklep so sprejeli ob popolni odsotnosti slovenskih predstavnikov, ki ugotavljanje manjšine v danih okoliščinah odločno odklanjajo.

Kdor pozna ozračje na Koroškem, kjer so Slovenci neprestano izpostavljeni sramoteni in zapostavljeni vseh vrst in kjer je bilo s strani nemških prenapetežev rečeno, da na Koroškem ni prostora za dva naroda in s tem napovedali boj za uničenje koroških Slovencev, si lahko predstavljajo, kako bi tako preštevavanje manjšine poteklo in izpadlo.

Je pa načelo: kolikor odstotkov manjšine toliko pravic ji pripada, tudi v osnovnem naspertoju z načeli o odnosih do narodnih manjšin. Pravice, ki grede narodnim manjšinam, ne smejo biti odvisne od številčnega stanja neke manjšine.

Ko so štiri velesile leta 1955 sestavljale državno pogodbo v Avstriji, so točno določile obveznosti avstrijske države do koroških Slovencev in gradiščanskih Hrvatov. Nikjer v tej pogodbi pa ni rečeno, da je preštevavanje manjšine pragoj za izpolnitev obveznosti avstrijske

Tudi Francozi skušajo osvojiti Mount Everest. Iz Chamonixa je v himalajske hribe odpotovalo 8 alpinistov — profesionalnih vodnikov, ki jih vodi podžupan iz Chamonixa, Gerard Bevousi. Spremlja pa odpravo seveda zdravnik in filmski snemalec. Bazni tabor so Francozi postavili sredaj septembra, goro pa nameravajo naskočiti v pomosumskem obdobju.

države. Zato je zadnji sklep predstavnikov avstrijskih strank tudi zavrnitev državne pogodbe ter zato absolutno krivičen. Upravičeno sta ga obe slovenski politični organizaciji na Koroškem odklonili, na dunajsko vlado pa poslali oster protest.

OBVESTILA

SOBOTA, 12. oktobra 1974:

V Slovenskem domu v Carapachayu predavanje o zadrugištvu in poročilo o kreditni zadrugi SLOGA.

NEDELJA, 13. oktobra 1974:

V Našem domu v San Justu 18. obletnica doma. Celodnevna prireditev.

SREDA, 16. oktobra 1974:

V Slovenskem domu v San Martinu sestanek lige žena-mati.

SOBOTA, 19. oktobra 1974:

V dvorani Slovenske hiše ob 20.30 koncert Slovenskega buenosaireškega okteta.

NEDELJA, 20. oktobra 1974:

Misijonska nedelja. Popoldne ob 16 proslava v Slovenski hiši. Somaševanje v cerkvi, nato v veliki dvorani misterij „Živi ogenj med apostoli“.

V Slovenskem domu v Carapachayu vsakoletni pomladanski piknik.

SOBOTA, 26. oktobra 1974:

V Slovenski hiši tradicionalna proslava narodnega praznika 29. oktobra in dneva slovenske zastave s sveto mašo, zbranim sporedom in slavnostno večerjo

NEDELJA, 27. oktobra 1974:

Celodnevna prireditev v Rožmanovem zavodu v Adrogué.

SREDA, 6. novembra 1974:

V Slovenski hiši ob 17.30 občni zbor Zveze Slovenskih mater in žena.

.....

IZ IMEN ROJAKOV

tovarnarjev, trgovcev, obrtnikov in svobodnih poklicev, ki bodo podprli naše skupno prizadevanje, bomo razbrali, da nam je

do gospodarsko močne in povezane slovenske skupnosti!

Posljite Vaš prispevek („adhesión“) najkasneje do 14. t. m., da bo Vaše ime v posebni prilogi tega časopisa in na posebni tabli na samem razstavišču!

V SLOGI JE MOČ!

Expo 74 SLOV

Oglejte si načrt razstavišča v najbližjem domu!

Ravnotam lahko še dvignete vstopnice za obisk razstave.

.....

Rožmanov zavod v Adroguéju

Vas vljudno vabi na

CELODNEVNO PRIREDITEV

v spomin škofa dr. Gregorija Rožmana, ki bo v nedeljo, 27. oktobra.

.....

Slovenski dom v Carapachayu

Priredi v nedeljo, 20. t. m. vsakoletni

POMLADANSKI PIKNIK

Ob 11.30 bo v domu sv. maša, med katero bo nabirka za slovenske misijonarje.

Po maši bo skupno kosilo, zvečer pa prosta zabava s plesom.

Starejši in mlajši prav lepo vabljeni.

.....

Zahvala

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so se udeležili pogreba pokojnega

Draga Kobija

ga spremljali na zadnji poti in nam izkazali sočutje.

Posebno zahvalo izrekamo mons. Antonu Oreharju za globoke besede tolažbe, prijateljske in duhovne asistencije ob zadnjih urah in molitev pri pogrebu. Zahvala tudi patru Cirilu za molitev ob odprti krsti in g. dr. Montejanu za požrtvovalno nego in pomoč v bolni.

Zena Mia in sinova

Maša zadušnica bo 18. oktobra ob 19 v cerkvi Marije Pomagaj, Ramón Falcón 4158.

V nedeljo, 13. oktobra 1974, v San Justu

18. Obletnica Našega doma

- ob 8 v cerkvi sv. maša, nato v Našem domu blagoslovitev mladinske dvorane
- ob 17. popoldanski program: govor predsednika N. O. g. Miloša Stareta in prikaz v baletu in pesmi: Stirje letni časi. Koreograf: Franci Čarman. Režija: Stane Jerebič. Scena: Tone Oblak. Lučni efekti: Pavle Malovrh. Napovedujeta: Marta Malovrh in Tone Erjavec.

Do 24. ure prosta zabava z orkestrom DUC IN ALTUM

Vsi od blizu in daleč lepo vabljeni!

RUTA 205 FTE. ESTACION
TEL. 295-1197

AVDA. 25 de MAYO 136

ALMAFUERTE 3230
a 1 cuadra Municipalidad

AVDA. PAVON/H. YRIGOYEN 8854/62
TEL. 243-2291/3058 (Entre Boedo y Sáenz)

EZEIZA

C. SPEGAZZINI

SAN JUSTO

LOMAS DE
ZAMORA

Opozarjamo, da imamo v Lomas de Zamora, v našem novem velikem lokalu, vedno na razpolago najfinejše pohištvo